

2006-09-21

Seminarium 2

Minnesanteckningar från seminarium MOD, med Hasse Berglund, Härnösands Folkhögskola

MOD står för Mångfald och Dialog och är ursprungligen en metod från Holland som via Storbritannien kommit till Sverige under 1980-talet. Den har först använts som värderings-övningsmetod vid arbete mot främlingsfientlighet och rasism, men har också använts vid attityder till funktionshinder, till genusfrågor och frågor om sexualitet, men kan naturligtvis användas till många andra komplexa och kontroversiella frågeställningar.

För att lära sig och bli förtrogen med metoden finns 2-dagars MOD-kurser. Vid seminariet gavs ett kort exempel på en timme.

Rummet är avdelat med en linje som markerar en JA-sida och en NEJ-sida. Deltagarna konfronteras med ett påstående att ta ställning till och går till en plats i rummet som motsvarar ståndpunkten. Vid en tydlig NEJ-uppfattning går man så långt som möjligt mot NEJ-sidans vägg, är man inte lika övertygad ställer man sig närmare neutral-linjen. Tolkningen av påståendet ligger helt hos varje enskild deltagare, ledaren är i det avseendet helt neutral. Efter att alla placerat sig går ledaren runt och frågar efter argument för placeringen och uppmuntrar det samtal som kommer till stånd, men utan att bemöta eller lägga egna värderingar på det sagda. Vill man inte säga något är man inte tvungen utan kan säga "pass". Det handlar om att få till stånd en klargörande dialog, inte en polariserande diskussion. S.k. "mördarfraser" av typ: "Sådär kan man väl inte säga!" eller "Är du inte klok?" är helt bannlysta i samtalet. Under samtalets gång kan det hända att en deltagare ändrar uppfattning eller ändrar sin tolkning av påståendet, och då flyttar man på sig till en ny position och får vara beredd att ge argument för sin förflyttning.

Påståenden som använts under seminariet finns i separat bifogad fil. Se också mer information på www.mod.nu

Under seminariet gav några påståenden ganska tydliga utslag av majoritet för JA eller NEJ, medan andra påståenden gav en majoritet med placering nära neutral-linjen som en följd av att flera påståenden var väldigt generella och därmed kunde tolkas väldigt olika beroende på vilken verklighet den enskilda deltagaren associerade till.

Som slutuppgift på övningen bildade deltagarna "bikupor" tre och tre, med uppgiften: "Vad skulle ni vilja åstadkomma för förändringar för att nå målet god psykisk hälsa och en hållbar utveckling? Tid för bikupesamtal tre minuter och sedan ½ minut att redogöra för ståndpunkten för övriga grupper.

Här är några synpunkter:

- Helhetssyn på människan
- Se till att alla barn blir sedda och får sitt behov av kommunikation tillfredsställt.
- Lärmiljö – bemötande.
- Tid med varandra, tid med möten
- Se hela individen och se till att få jämställdhet i skolan.
- Skapa mötesplatser för unga människor där de har möjlighet att möta *andra* vuxna än föräldrar och lärare.
- Hur får vi ut kunskap från denna konferens till kollegor som inte är här?

Vid pennan

Göran Abel

Mittuniversitetet